

מכתבים לרותי

יש לי בשבילכם סיפור-אהבה בלהימגור. שמעוה שוארץ היא הונמנית הכי יפה בישראל. בני בירק הוא סתם בחור טוב, שלאביו יש בית-חרושת לדבק. לפני כמה שנים, כששמעוה היתה בת חמש-עשרה וחצי, החליט בני להתחתן איתה. אחרי כמה חודשים החליטה גם היא להתחתן איתו. לפני חודש הם נפרדו סופית ונשבעו לא להתחתן לעולמים. החודש הם מתחתנים סופית. ב-15 ביוני, במלון רמת-אביב, אתם לא מוזמנים.

רותי יקרת...

הספרית האומללה
רותי יקרת, עשיתי דבר מאד טפשי, אך מאחר מדי להתחמק מזה, התאהבתי בגבר נשוי. יצאנו יחד כשלוש שנים, ואני כל הזמן קיוויתי שהוא ישיג גט מאשתו ויתחתן איתי, אבל הוא משך ומשך את העניין, מפני שיש לו שני ילדים קטנים. רותי יקרת, האמיני לי שעשיתי בשביל האיש הזה יותר מאשר עשתה בשבילו אש-תו. אני לא פעם גיהצתי לו כותנות. פעם הוא התלונן שהספר שלו גרוע, וגם זה עשיתי בשבילו. הייתי הספרית שלו. עכשיו הוא אומר לי שהכל היה טעות אחת גדולה, והוא מתכוון לחזור לחיק המשפחה שלו. לבי שבור, והייתי רוצה לדעת כיצד אוכל להחזיר אותו אלי.

אופירה, אשקולן אין לך שום זכות לצאת עם גבר נשוי. זה דבר ראשון. עכשיו חדדי את המיספריים שלך ועשי תספורת לגבר תחמד וזא נשוי, הזקוק לכך. זה הדבר השני.

צריך להחזיר לגברת?

רותי יקרת, השבוע אמרתי משהו לאחת הבנות ב'תנועה, לא משנה כרגע מה, והיא נעלבה ונתנה לי סטירה לעיני כולם. לא החזרתי לה, אבל כמה חברה אמרו לי אחר-כך שאין לי אופי וכי לא עשיתי בסדר שלא סרתי לה בחזרה. האם באמת לא עשיתי בסדר?

עמי, חיפה עשית בסדר גמור, ויש לשער שגם היא עשתה בסדר גמור כשסמרה לך. על כל פנים, גבר אינו מחזיר סטירה לגברת, וגם לא חבר לחברה. זה חוק. אותם החבריה שאמרו לך כי אין לך אופי, היו אומרים לך אותו הדבר גם אילו היית סוסר לה בחזרה.

ביישינים ושהחברים שלהם יידעו שלא הולך להם עם בנות.

היא הגיטה לירושלים

עד עכשיו לא ראינו אותה ברחובות ירושלים מסיבה פשוטה מאד: היא היתה בקיבוץ.

אבל מעכשיו, ונא לקחת לתשומת-ליבכם, (2/1448) משרתת בחורה בעיר כמורה ב' צבא. הנני מתעדת ללמוד בפאקולטה ל' מדעי הרוח בירושלים, והנני חמודה מאד, משכילה, אם כי ביישנית מאד. עוד ביישנית אחת! מה קרה לכם היום? וחץ מזה אם את ביישנית, או מה זה לא-ביישנית?

בחור החושב שיש לו קצת יותר שכל ממנה מתבקש לענות, כך היא מבקשת. יהיה קשה למצוא בחור כזה. באמת.

עומדים אנחנו במשמרת

נעים לדעת שאי-שם, בתוך תעלת פנמה, בדרך ליפאן, יש משהו שחשוב עלי כל היום. שני הקצינים החביבים של אוניית המשא גזרה הקרישו לי ולכן את היצירה הבאה, ואני מקווה שתדעו להעריכה כראוי: המכונה רועמת - או במשמרת / מצפים למכתב מהמולדת / או שני קציני מכונה / באונית צי-ים בקרנוד, / חצי שנה מהבית ושמונה חודשים עד שנחזור. "מאסנו ביפאניות / מאסנו בסניניות / ליבנו יוצא אל הישראליות. / אנא מכן,

שטראסברג. עברתי בהצלחה כמה מיבנתים קשים, לפני כמה שופטים, עד שהתקבלתי סופית. בשביל הקאריירה שלי זה הרבה יותר חשוב מאשר הופעותי בסרטים. ברגע שהתקבלה הידועה בביתי פתחו כמה מידידי בקבוקי שאמפניה ושתינו לכבוד המאורע. ידוע הוא שלא כל אחד מתקבל לאקסטרס סטודיו.

אני לומדת מאד קשה. יום-יום אני הולכת לשם להרצאות, יחד עם שלי ווינסט, פול ניומן, בן גאוארה ואישים אחרים.

מזג האוויר כאן הוא משגע. לחיות בניו-יורק ולטוס לקליפורניה להסריט זה פאני טאסטי ממש. במשך החודשים האחרונים ססתי פעמיים לקליפורניה להסריט סרט סלבויה. משהו בדומה לגיימס בונד. ה' הסרטה היתה עניין של שבוע ומשהו. לא עבר זמן רב ושוב ססתי לקליפורניה. הפעם להסריט סרט עם אדי פישר, בעלה לשעבר של ליו דובי.

תוך הימים הקרובים אחתום על חוזה בסרט חדש. ההסרטה תיערך במאנילה, ב'רת הפיליפינים. כזכור, שהייתי שם לפני שלוש שנים, למסרות הסרטה כמובן, וזה יהיה נעים כל-כך להיפגש שוב עם המוני הידידים שהשארתי שם. הסרט הוא עם גיימס סטיוארט וניק אדאמס. אני אגלם את התפקיד הנשי הראשי. הסרט יופק במשך החודש.

או מה להגיד לך, האביב בניו-יורק משגע. בקרוב מאד אתן קפיצה לישראל. אני לא יודעת מתי.

להתראות, זיוה ומונטי.

אביב בניו-יורק

תראו מה נתנו לי. מכתב אמיתי של זיוה רודן. היא לא כתבה אותו לי, אבל אין דבר. מאי 66. מרדן היקר.

האביב בניו-יורק הוא נהדר. העיר הזאת משגעת. החיים כאן לגמרי אחרים מאשר החיים בקליפורניה. הרבה יותר מעניינים ומלאי חוויות. אגב, המרחק בין קליפורניה וניו-יורק הוא כמו מתי-אביב לאירופה.

התחלתי ללמוד להתחלק על הקרה. כמו כן התחלתי ללמוד לשיר. כי הבטיחו לי תפקיד רציני ב' הצגה רצינית ב' ברודוויי, בעתיד ה' קרוב יותר.

ניו-יורק היא עיר נהדרת. אני ומונטי מאוהבים בה עד שיגעון. תמיד חלמנו לגור בה, אך התנאים משום מה לא איפשרו לנו. מונטי כבר הסתגל לחיים בקומה ה' שמינית בניו-יורק, והוא מוסר לך ד"ש חם, מארקה. לך ולכל ידידיו בארץ. אנחנו מאושרים מאד.

המאורע האחרון החשוב ביותר בניו-יורק הוא: התקבלתי לאקסטרס סטודיו של לי

זיוה

שתי נערות-החן / כתבו לנו מה נשמע אצלכן / ואנו נכתוב מה נשמע אצלנו / עד שנראה אתכן בעינינו. "ואתן הנערות, מ'18 עד 22 / כתבו לשמח לבב השניים / כתבו על כל נושא שבועלם / כי אנחנו מגיעים לשם מחר." חשוב לזכור כי גובהו של האחד הוא 175 והשני 185 וכמובתם:

GOLD STAR Line (Japan) Ltd.
mitsui Busson Boldge
14, Nihon-Ohdori Naku-Ku.
M. V. "GEDERA"
Avinoam Shapira & Eyni Yecheal
YOKOHAMA, JAPAN

בלי-בלי-קיני

הבליקיני עבר דרך ארוכה מאז שנת 1964. ההשתוללות האחרונה של ממציא הבליקיני, האמריקאי רודי גרנריין - הוא הדבר העליון הזה הנראה בתמונה.

מודל '64

זהו בגדים בלי החלק העליון וכלי ה' חלק האחורי. למי יש דם למדוד אותו? הנערה בתמונה רוקדת ברגע זה טוויסט סוער באחד ממועדוני הריקודים וה' שחייה הפזורים בחוף סרפראנזיסקו. ה'

מודל '65

אורחים והאורחות שם מוזמנים לבוא לרקוד בבגדיים. מתכנן האופנה הזה, דומני, גמר את תפקידו עד סוף שנות חייו. נישאר לו עוד משהו לחשוף לנו. לא. כן?

לא נעים להודות, אבל לאתי צפוי עתיד מזהיר. היא עוד תהיה משהו, תראו. סגנית ראשונה של משהו אם לא סגנית שנייה. אוכי אפילו זמרת, אם היא תצמד לשיר, או פסנתרנית, אם היא תלמד לנגן.

יש לה רגליים ארוכות בצבע שזוף כהה, שיער ארוך בצבע דבש כהה, ועיניים ארוכות בצבע שחור כהה. האבא שלה מסרב להתקין טלפון בביתם. נחשו למה.

היא כמעט צברית. הכמעט הוא ברגן-בלזן, שם היא נולדה לפני 18 שנה, למשפחת עקורים מפולניה. אבל מאז אהב אותה היס' התיכון, והשמש של ים גרדון ליספה אותה, ולכן היא נראית היום כמו דגל הצבריות.

לילדה יפה עם שערות בצבע דבש ורגליים ארוכות אסור ללמוד הרבה, כי זה חסא מוסרי ואתי יודעת מזה. משום כך היא משתדלת להתפלח כל יום מהשיעורים. היא רשומה בשמינית סוציולוגיה ב' גימנסיה עירונית בתל-אביב, רק רשומה. כי היא וכל הכתה שלה הולכים ללמוד כל יום על שפת-הים. כי החופש בעוד כמה ימים ובחינות הבגרות בעוד כמה שבועות, ובשפת-הים לומדים כידוע הכי טוב.

אז משתזפים כל היום, הולכים בערב לראות סרט, יוצאים בליל-שבת למסיבה, והולכים במוציא-שבת לראות סרט.

יש לה חיים נורא מגוונים, כי יש שבועות שהיא הולכת פעם בשבוע לסרט ויש שבועות שהיא הולכת שלוש פעמים.

חץ מזה יש לה שני חברים קבועים. אחד בצבא ואחד לומד בגימנסיה. היא רוצה להיות מורה לספרות עברית. אבל אף אחד לא שואל אותה מה היא רוצה. היא תהיה סגנית ראשונה.

נערת השבוע

זאתי אתי אלברט בכבודה ובעצמה. ואל תאמרו לי שהיא לא משגעת, מפני שאף אחד לא יאמין לכם. לא אני ולא אתי.